

**Міністерство освіти і науки України
Національна академія педагогічних наук України
Асоціація університетів України
Одеська обласна державна адміністрація
Одеська міська рада
Одеський обласний інститут удосконалення вчителів
Освітньо-культурний центр «Інститут Конфуція»**

**ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО**

МАТЕРІАЛИ

ІІІ МІЖНАРОДНОГО КОНГРЕСУ

**«ГЛОБАЛЬНІ ВИКЛИКИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ
В УНІВЕРСИТЕТСЬКОМУ ПРОСТОРІ»**

18-21 травня 2017 року

Місце проведення:

**Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського
(м. Одеса, вул. Старопортофранківська, 26)**

**Одеса
2017**

МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ УМІНЬ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА

Бартенєва І. О.

Університет Ушинського, Україна

Формування професійних умінь майбутнього вчителя образотворчого мистецтва спирається на сукупність методологічних підходів:

– історико-культурологічного підходу, що дозволяє розглядати різні явища в мистецтві, у художній творчості в цілості, взаємозумовленості, а також місце мистецтва в культурі, у тому числі педагогічній, визначається його функціями – комунікативною, інтегративною, художньо-естетичною;

– художньо-естетичного підходу, що виявляє специфіку художньо-освітньої, духовно-моральної, виховної, естетичної, суспільно-перетворюючої й інформаційно-комунікативної функції образотворчого мистецтва в системі художньо-педагогічної освіти, що припускає створення цілеспрямованої ситуації, при якій виникає естетична потреба в навчанні, що сприяє самовираженню в художньо-творчій, педагогічній і методичній діяльності майбутнього вчителя образотворчого мистецтва;

– комплексно-інтегративного підходу, що відбиває міжпредметні й надпредметні зв'язки психолого-педагогічних технологій і змісту художньо-педагогічної освіти як комплексного явища, в основі якого лежить поліфункціональність та інтеграція різних видів образотворчого мистецтва;

– особистісно-діяльнісного підходу, обумовленого соціальними установками й переконаннями відносно різних видів мистецтва, розвиненістю духовного світу, особливостей, здатностей особистості, диференціацією процесу, засобів і результатів у художній творчості й морально-естетичному розвитку. Послідовна його реалізація підвищує ефективність художньо-педагогічної освіти, забезпечує широкі можливості для оволодіння компетентностями особистості, здатністю до мобілізації й готовністю до пізнання світу, навчання, співробітництва, самоосвіти й саморозвитку в професійному становленні майбутнього вчителя образотворчого мистецтва.

ТЕХНІЧНІ НАВИКИ ЯК ШЛЯХ УДОСКОНАЛЕННЯ НАВЧАННЯ РИСУНКУ

Басанець Л. В.

Університет Ушинського, Україна

У великій царині мистецтва рисунка існує галузь знань, предметом вивчення якої є практика процесу творення рисунка – техніка рисунка. Опікуючись засобами, матеріалами, технічними прийомами та руховими рисувальними функціями руки вона є змістовною складовою рисувальної освіти. Про її фундаментальну роль в навчанні мистецтву каже той факт, що в старій петербурзькій академії мистецтв 6 перших років з 12 було присвячено: 1) навчанню технічним навичкам рисування, 2) копіюванню з оригіналів. Саме це було базою високого рівня академічної освіти.

Педагоги та науковці М.М. Ростовцев, Л.Г. Медведєв, Ю.І. Найда та інші, підкреслюючи велике значення техніки, зазначали, що їй в художніх вузах і ХГФ приділяється недостатньо уваги, вони відмічали низький рівень технічної грамотності студентів, що негативно впливає на якість студентських рисунків та на якість процесу навчання. Науковці констатували незадовільне володіння студентами технікою рисунка на рівні практичної реалізації зображення та на рівні функціонування технічного і формотворчого мислення.

Сьогодні окреслена ними ситуація залишилася незмінною. В сучасній навчальній діяльності опанування технікою носить некерований, випадковий характер, йде стихійно і несвідомо. Оволодіння технічними прийомами, а також матеріалами і засобами йде саме під час їх використання з метою зображення. Якість такого опанування дуже низька, оскільки саме технічні знання і уміння є засобами процесу образотворчої діяльності. Отже, страждає ефективність обох процесів. Змінити існуючу ситуацію можна шляхом створення окремої дисципліни, що ставить за мету цілеспрямований розвиток знань і умінь техніки рисунка, що при суттєвому скороченні годин на опанування рисунком є природнім шляхом оптимізації навчання і підвищення його ефективності.